

Bonnba utazik a körkép egy darabja Barátok és honfitársak között

(Folytatás az 1. oldalról.)

Tudnivaló, hogy az ópusztaszeri emlékparkban állítják föl Feszty Árpád A magyarok bejövetele című hatalmas körképét, melynek restaurálási munkálatait egy pályázat elnyerése nyomán, lengyel szakemberek végezték. Mintegy 25 képzett restaurátor és más szakértő dolgozik immár két esztendeje az ópusztaszeri volt katonai objektum csarnokaiban. A nagykövet megtekintette a restaurálás munkálatait, a körképnek helyet adó múzeumi épületet, a park látványosságait.

Az elképzelések szerint augusztus közepére a már felfeszített hófehér vászonra fölkerül a körképből megmaradt, levédett anyag, s a helyszínen kezdődhet el a restaurálás és újrafestés sok türel-

met igénylő munkája. Már készül a majdani dioráma váza, amelynek nyersanyagát négy kamion hozta Ópusztaszerre. Az eredeti dioráma fotókon látható modelljét szeretnék élethűen megvalósítani.

Közben a körkép egy darabja, a Morelli-metszet, az épület makettje és a dioráma terve Bonnba utazik egy világkiállításra, ahol a földgolyó összes nagy körképe bemutatkozik.

A tervek szerint augusztus 18-án az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban rendezik meg Magyarország megyéinek országos gyűlését, mintegy 800 résztvevővel. Akkorra minden valószínűség szerint a bonni világkiállítást megjárt részlet is helyére kerül.

T. L.

Schenki nem tudja, hogy miért?

(Folytatás az 1. oldalról.)

Telefonáltunk például Tata-bányára. Azért épp oda, mert a Reggeli Délvilág munkatársa, Halász Miklós kolléga, Magyar Nemzet-beli interjújában konkrétan is megnevezte az ottaniakat, mint a Schenk Jánossal renitenskedő Extrákat! Meglepődve tapasztaltuk, hogy aki Tatabányán a telefonszót fogta, az nem is Schenk cége volt. A három megyében, Vasban, Győr-Moson-Sopronban és Komárom-Esztergomban a V. S. Betéti Társaság jelenteti meg az Extrapress és az X-presszt. Még a név is az övéké, hisz amikor lapengedélyt váltottak, az Extra újságcím védetlenné volt „Meglepődve olvastuk – mondják a tatabányaiak – a Magyar Nemzetben megjelent elfogulatlan Schenk-interjú. Többek között azért is, mert aki készítette, Halász Miklós újságíró a Csongrád megyei Extra szerkesztője, végső soron Schenk alkalmazottja. Amit csinált, az valószínűleg összeférhetetlen. De ezzel a sajtóetikai magatartással tudjuk magyarítani azt is, hogy bennünket viszont nem kérdezett meg. Megírta, amit Schenk úr tollba mondott neki? Az interjú leközlö Magyar Nemzet vajon tájékozódva volt arról, hogy a szerző Schenk alkalmazottja? De ez majdnem mellékes. A lényeg, hogy

sérelmezzük a ránk vonatkozó állításokat, és azt is, hogy bárkinek esetleg úgy tűnhetett, hogy a három reklámújságot kiadó V. S. bt. Schenk János cége. Semmiképpen. Ezt a Csongrád megyei Extra újságírójának is elmondtuk volna. Mi egy önálló vállalkozás vagyunk. Egyébként épp a telefonja előtt, tegnap, csütörtök délután ötre tűztünk ki egy találkozót, amire meghívtuk Schenk urat, hogy a Magyar Nemzetbeli kijelentéseit is tisztázhassuk vele. Se ő, se a pesti Extra-tulajdonosok közül nem jött el senki. Amivel persze a történet nem fog véget érni.”

A lényegét alighanem egyetlen mondatban össze lehet foglalni: Schenk János évekkal ezelőtt Németországból kapitalistaként jött haza, de egy nagy szocialista hálózatot csinált, amelynek a működését nem az üzlet, hanem a – belső – hatalmi szempontok határozták meg. Ez a balfogás lesz a Schenk-birodalom bukásának az oka? Könnyen lehet. Zűrök vannak a Schenk-birodalomban Miskolcon, Pécsen, Szegeden, Budapestről nem is beszélve, és úgy fest, hogy a Dunántúl nyugati részéről mára kiszorult.

Zelei

■ A Dugonics András Piarista Gimnáziumnak már az újraindulása sem volt zökkenőmentes. Pontosabban a város számára nem volt az, hiszen az ideiglenes helyet, a Felsővárosi Minorita Rendházat a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola tanulói lakták – kollégium volt. Ők a város költségére – évi 8 millió forint – a Tisza Volán kollégiumába költöztek, a rendházban pedig megindulhatott a piarista gimnázium.

Helyreáll az évszázados kapcsolat

A költözéssel egyidőben született a megállapodás. Egy dr. Lippai Pál polgármester és dr. Jelenits István piarista tartományfőnök közötti 1991. júniusi tárgyaláson készült szöveg szerint az iskola távlati működtetése csak egy új iskola megépítésével képzelhető el, hiszen a gimnázium hamarosan kinövi a rendházat. Ennek érdekében a Kegyes Tanítórend vállalta, hogy „az építési költségek fedezetére külföldi pénzintézetet keres, amely az összeget közép-hosszútávú és alacsony kamatozású kölcsönként bocsátja a város rendelkezésére”, míg Szeged városa területet biztosít (Rókuson, a Bálint Sándor utcában) és 1995-től hat év alatt törleszti a kölcsönt. Mégpedig forintban, amire ugyancsak a tanítórend ígért biztosítékot szerezni a kormányzattól. Külön egyeztetések következtek volna arról, hogy az iskolakomplexumot a Rend csak használatba vagy esetleg tulajdonul is kapja, valamint a fenntartási költségek viseléséről, „helyreállítva így a Város és a Rend közötti évszázados kapcsolatot”.

A gimnázium, mint várni lehetett, bővült. Tavaly újabb osztályokkal, amelyek elhelyezésére a város egy éve 16 millió forintot adott. Ebből fedezhették a Maros utcai négy konténertermet, amellyel – ideiglenesen – megtörténhetett az iskolabővítés. Majd ugyanilyen céllal következett az idei, 13,6 millió támogatás, és lett ismét nyilvánvaló, hogy az idők végezetéig nem lehet pénzügyi problémákkal a gimnázium bővülését biztosítani. A folytatáshoz új épület, ehhez pedig a Rend által ígért bankhitel kell.

A kormány nem adott garanciát „Furcsa csapdába jutottunk”

Kátyúban a piarista iskolaépítés

Fotó: Schmidt Andrea

„... mint a templom egere”

A szegedi piarista házfőnök, Kovács Mihály atya vajmi kevés felvilágosítással tudott szolgálni a hitel ügyében.

– Nehéz erre valamit is mondani. Az építési szándék megvan, de úgy tudom, a hitelszerzés nem halad. Erről a tartományfőnök urat kellene megkérdeznie. Közben úgy hallottam, más elgondolás is született, a minisztériumban azt firtatták, miért kell új iskolát építeni Szegeden, van már elég. Persze mindenütt tiltakoznának ellene, ha a gimnázium odaköltözne. Higgye el, mi is örülnénk, ha biztosat tudnánk.

Biztosat kölcsönügyben, úgy tűnik, csak dr. Jelenits István, a Piarista Rend tartományfőnöke tud adni, bár amit mond, nem valami vidám:

– A polgármester úrral folytatott megbeszélésen azt vállaltuk, hogy segítünk a városnak hitelhez jutni. Tehát nem a rend kell kölcsönt felvegyen, nincs is mire, mi szegények vagyunk, mint a templom egere. Amit terveztünk, egyelőre megbukott: a külföldi bankok komoly anyagi garanciát kérnek egy ilyen

kölcsönre, s ragaszkodnak ahhoz, hogy ezt a garanciát ne a Szeged városa, hanem a magyar kormány adja.

■ Adni fogja?

– A kormány elzárkózott a garanciavállalás elől.

■ Akkor hogyan tovább?

– Nézze, én nem titkolok semmit, furcsa csapdába jutottunk. Csak Szeged és az ország anyagi helyzetének és presztízsének javulása hozhat megoldást, ekkor számíthatunk kölcsönre. Természetesen nem adjuk fel, most talán lesz egy újabb lehetőség a kölcsönre. Viszont úgy tudom, a gimnázium építésére szóló tervpályázatot heteken belül kiírják.

Kell a gimnázium

Ami a tervpályázatot illeti, – a város már tavaly ősszel 1,5 millió forintot különített el erre a célra –, a heteken belüli kiírást Stifán Sándor, a Városrendezési és Építésügyi Iroda helyettes vezetője cáfolja.

– A tervpályázat addig nem jelenik meg, míg az építkezés fedezetére nincs garancia. Bizonyos előkészületek már történtek, amint ez megvan, kiírjuk, mert szeretnénk, ha igényes, szép épület lenne.

■ Mit ért garancia alatt?

– Garanciának tartom, ha valamely hivatal, vagy szervezet elkötelezettséget vállal, hogy adott időre előteremtje az építkezés megkezdéséhez szükséges pénzt.

Hitel tehát egyelőre nincs, remény az új épületre sem nagyon. A piarista gimnázium viszont, amint a rend által 1991 óta alá nem írt (!) megállapodás is kimondja, hosszú távon bővítésekkel nem működhet. Ráadásul az ügye egybevág a város közoktatási koncepciójával, amely a gimnáziumi férőhelyek növelését szorgalmazza. Dr. Lippai Pál polgármester szerint a városnak szüksége van a piarista gimnáziumra.

– Az önkormányzat erején felül mindent megtett az iskoláért. Az elköltöztetett erdészeti kollégiumért évi 8 milliót fizetünk a Volánnak, tavaly 16, idén pedig 13,6 millióval támogattuk a bővítést. Sajnálom, hogy a kormány egy ilyen iskola építésének hitelfelvételére nem hajlandó garanciát vállalni.

■ Hogyan tovább?

– Szeretném tudni, hogy a Rend mit akar tenni, mert ebben az ügyben meg sem kerestek bennünket.

Panek József

Gyerekkaradicsom az udvaron

Fotó: Somogyi Károlyné

■ Az óvodákra ritkán jellemző, hogy bőviben lennének a pénznek. De úgy látszik, jó szándékkal, és sok-sok munkával mégiscsak lehet „csodát” tenni. Ha benézünk a Gyertyámos utcai óvoda udvarára, azt is láthatjuk, hogyan.

Az utcai forgalom porától óvatosan elkerülve a védő udvaron játszó gyerekeket. Az óvodaépület előtt elkerített kertben frissen kisarjadt fű zöldell (a kicsik eleinte odajártak cirógatni a kikelt hajtásokat), a fák alatt fatörzsekből egyszerűen elkészített vonatszerelvény, kishajó (még vitorlája is van!), versenyautó. A hátsó sarokban – gyerekmércével számítva – kisebbfajta homokváros: egyszerre tíz-tizenöt is elférnek a magasra épített várak között. Még egy piros-fehér napernyő is került a homokozó közepébe, s hasonló vázonnal

alakították sátorra a mászókat is.

Mindez bizonyosan sok munkába került. Katona Zsolt-né tagóvoda-vezető munkatársai, és a szülők segítségével hangsúlyozza, mondván: enélkül nem boldogultak volna. Még ősszel gondoltak az udvar kertészeti rendezésére. Akkor ültették a bokrokat, s vágják ki az értékes tölgyeket és platánt egyre inkább elnyomó nyárfákat is. A kivágott faanyagot viszont nem dobták szemétre: tavasszal a szülőkkel közösen tervezték és készítették el a most látható játékokat.

A növények telepítéséhez (a munkát az erdészeti szak-középiszkola diákjai végezték) a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat kertész-mérnöke, Kovács János adott szakmai segítséget. Javaslatára fordultak anyagi támogatásért az önkor-

mányzathoz, s nem hiába: 55 ezer forint érkezett a városi kasszából. A deszki Marosdömpör Kft. díjtalanul hozott termőföldet és 12 köbméter homokot az udvarra. A szülők és az óvoda munkatársai pedig mindent elvégeztek, amit kellett.

Legközelebbi terv a főépülethez csatlakozó raktár átalakítása tornateremmé. Az óvoda sikerrel pályázott a Népjóléti Minisztérium támogatására, s így a tornaszerek egy részét már meg is vásárolhatják.

A Gyertyámos utcaiak erejéből még arra is futja, hogy segítsék a romániai Gátalja község tizenöt év után újraindított magyar nyelvű óvodáját. Gyermekbútorokat, játékokat, mesekönyveket küldnek az ottaniaknak.

Ny. P.